

Aleg 930

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wyraża następujące zapatrywania na tyczące autonomii i równości krajów ustępy projektów rządowych o podwyższenie podatków osobistodochodowego, od wódki, od piwa, od spadków i uregulowania udziału krajów w tych podatkach.

I. Ponieważ w miejsce nakładania podatków ustawami krajowemi ma państwo dla oszczędzenia kosztów podwójnej administracji pobierać podwyższone podatki z krajów i na rzecz krajów, nie można tych udziałów krajów nazywać „Überweisungen aus Staatsmitteln“ ani obejmować osobną ustawą, lecz w każdej ustawie podatkowej należy osobno unormować udziały krajów, nazywając je podatkami przez państwo dla krajów ściąganiem.

1). Udziały krajów w nadwyżce podatków osobistych są unormowane w ustawie o podatkach osobistych bezpośrednich, nie potrzeba więc tego powtarzać w osobnej ustawie.

2. Udziały krajów w podatkach od wódki i piwa należy unormować w ustawach o podatkach od wódki i piwa w taki sposób, by jak art. VI. w ustawie o podatkach osobistych wyłączono dla państwa pewne precipum n.^op. 10% przychodów brutto, za koszta administracji i rozdzielono resztę między skarby państwa a skarby krajowe po połowie. Rozdział między poszczególne kraje sum na nie przypadających, należy uskutecznić na podstawie rzeczywistej konsumpcji roku poprzedniego, a nie na podstawie stałego klucza rozdziałowego, bo słusznem jest, by kraj każdy dostał to, co sam zapłacił. W oczy bijącą jest niesłuszność klucza do rozdziału dochodów z podatku od piwa, o ile dotyczy Galicyi bo w niej konsumpcya piwa była sztucznie powstrzymana dotąd opłatami propinacyjnymi, które do końca roku 1910 istniały, już w roku 1911 wzrastać zaczęła a do kilku lat innym krajom dorównać może, nie można więc przyjmować 6.83% za normę stałą na lat 7. Proponowane klucze rozdziałowe przez rząd mogłyby tylko służyć za prowizoryczną podstawę rozdziałową na rok pierwszy z zastrzeżeniem korektury po obliczeniu rzeczywistych wyników.

3). Sejm domaga się także odpowiedniego udziału w nadwyżce przychodów z podatku od spadków i darowizn.

II. 1). Sejm wyraża zapatrywanie, iż przy podatku osobisto - dochodowym prawo żądania wglądu w księgi gospodarskie i handlowe przyznać można tylko komisjom apelacyjnym. Przyznanie prawa żądania ksiąg oddziałom podatkowym starostw w sprawach karnych, byłoby naruszeniem współdziałającego i nadzorującego wpływu Sejmu, zastrzeżonego §. 24. statutu krajowego, który Sejm wykonuje przez delegowanych członków komisji apelacyjnej. Dawałoby to bowiem możliwość organom podatkowym anulowania każdej uchwały komisji apelacyjnej przez wdrażanie dochodzeń karnych, żądania przy nich ksiąg, których komisja apelacyjna żądać nie chciała i w razie nieokazania, wymiaru kar w drodze kontumacyi, a w razie okazania orzekania o tem, czy dowód się udał czy nie bez udziału komisji apelacyjnej a tem samem wymiaru podatku, bo §. 256. wyraźnie postanawia, że podatek dodatkowy wymierzać ma ta sama władza, która wydaje orzeczenie karne.

2) Sejm wyraża przekonanie, że w ustawie o podatku od wódki należy koniecznie:

a) zrównać chłopów w Galicyi z chłopami innych krajów w ten sposób, by albo przyznane galicyjskim chłopom prawo wyrobu wolnego od podatku po 56 litrów wódki na rodzinę, albo uchylić za odszkodowaniem to prawo chłopów w innych krajach;

b) tak podwyższyć normy pauszalowania, aby gorzelnie opodatkowane pauszalnie i w drodze ugody, nie miały w przyszłości większych zysków na podatkach niż mają dotąd, oznaczyć dla nich produkcję normalną na podstawie przeciętnej produkcji z 10 lat i ustanowić takie normy, by gorzelnie przy wyższej produkcji ponad normalną, nie miały zysku na podatku.

Protegowanie większe gorzelní pauszalnie opodatkowanych, byłoby protegowaniem jednych krajów kosztem innych i mogłoby tak jak się to stało we Francyi, ujemnie wpłynąć na wyniki podatku konsumcyjnego, więc i na dochody funduszu krajowego.

c) Sejm interesowany w tem, aby wyniki podatku były stałe i wysokie, wyraża zdanie, że premie eksportowe należy ograniczyć w taki sposób, by w latach, w których państwo wypłaci tytułem premii więcej niż sumę oznaczoną, żądało zwrotu nadwyżki od gorzelní w stosunku do produkcji wódki niekontyngentowej.

3) a) Sejm wyraża zapatrywanie, że równocześnie z podwyżką podatku od spadków i darowizn należy zupełnie uchylić przestarzałą osobną należytość od nieruchomości (Immobiliensteuer). Ubytek dochodów stąd powstały możnaby pokryć częściowo przez zrównanie podatku od darowizn z podatkiem od spadków i utworzenie dalszej grupy z krewnych od 5 stopnia i niekrewnych z ustaleniem dla niej wyższej stopy podatku.

Temu kto dziedziczy nieruchomość często obciążoną długiem lub spłatami, znacznie trudniej przychodzi płacić podatek od tego, kto otrzyma ruchomości w spadku, nieraz zaś przyjdzie to tem trudniej, że nie tylko stopa podatku ale i podstawa wymiarowa to jest wartość szacunkowa nieruchomości znacznie wzrosła, a ciężar nieodpowiedni szkodzi gospodarstwu krajowemu.

b) Ponieważ wysoki podatek spadkowy może zrujnować każdego, kto dziedziczy nieruchomość obciążoną długami lub spłatami, a w Galicyi 77.43%, sumy spadków przypada na nieruchomości, wyraża Sejm zdanie, że podobnie jak w ustawie cesarstwa niemieckiego należy postanowić a) że grunta służące leśni-

ctwu i rolnictwu należy szacować na podstawie wartości dochodowej, β) tam, gdzie zapłacenie podatku narażałoby na szkody, należy egzekucję wstrzymać i rozłożyć podatek na 10 rat rocznych bez procentu, γ) że jeżeli podatnik jest obywatelem tutejszym, nie wolno bez jego zezwolenia wystawić grunta jego na licytację dla egzekwowania podatku, δ) że jeżeli nowy podatek spadnie na linię zstępną lub wstępną, małżonków lub na rodzeństwo t. j. w I. i II. grupie przed upływem lat 5, nie ma być wcale ściągany a jeżeli spadnie po upływie lat 5 lecz przed upływem lat 10, ma być tylko w połowie ściągany.

c) Dla nieutrudniania racjonalnego gospodarstwa wyraża Sejm zapatrywanie, że nie można wydania dekretu dziedzictwa czynić żelaznem od tego, czy urzęda zechcą prędzej lub powolniej wymiar podatku od spadku przygotować, należy więc ten przepis uchylić tak, jak to projektował minister Biliński.

Wnioskodawca :

Krzeczunowicz.

Starzyński, Stadnicki, Czartoryski, Obertyński, Żardecki, Laskowski, T. Cieński, Krzysztofowicz, Hupka, Merunowicz, Urbański, Mycielski, Adam, Garapich, Loewenstein, J. Korytowski, Lewakowski, Leo, Kozłowski, Tertil, Wodzicki, Rayski, Kędzior.

